

Sygn. akt V ACz 1113/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach, Wydział V Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Grzegorz Stojek (spr.)

Sędziowie: SA Tomasz Pidzik

SA Iwona Wilk

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2013 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. D.

przeciwko T. M.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 26 sierpnia 2013 r., sygn. akt II C 201/13

postanawia:

- 1) odrzucić zażalenie w części skarżącej postanowienie o zwolnieniu powódki od kosztów sądowych (punkt 1);
- 2) oddalić zażalenie w pozostałej części;
- 3) zasądzić od powódki na rzecz pozwanego kwotę 2.717 (dwa tysiące siedemset siedemnaście) zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt V ACz 1113/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Gliwicach zwolnił powódkę od kosztów sądowych w całości (pkt 1) oraz odrzucił pozew (pkt 2), wskazując, iż przed tym sądem zawisła już sprawa pomiędzy tymi samymi stronami o to samo roszczenie, pod sygn. akt II C 229/13, w związku z czym zachodziła negatywna przesłanka do prowadzenia postępowania, o której mowa w art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., co skutkowało koniecznością odrzucenia pozwu.

Powódka zaskarżyła postanowienie w całości, wnosząc o jego uchylenie. Zarzuciła nierozpoznanie istoty sprawy, gdyż nie zostało ustalone na jakiej podstawie prawnej zamierza dochodzić swoich roszczeń.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o oddalenie zażalenia wskazując, że powódka złożyła przeciwko niemu przeszło dwadzieścia tożsamyh co do treści pozwów w różnych sądach na terenie całego kraju, jej działanie nie jest podyktowane chęcią uzyskania ochrony prawnej, a jedynie dążeniem do zaszkodzenia pozwanemu, ewentualnie

doprowadzenia do sytuacji, w której przez nieuwagę pozwanego dojdzie do wydania przeciwko niemu wyroku zaocznego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie w części jest niedopuszczalne, a w pozostałym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

Z art. 394 § 1 pkt 2 k.p.c. wynika, że na postanowienie o zwolnieniu od kosztów sądowych nie służy zażalenie. Nie jest więc dopuszczalne zażalenie na postanowienie którym powódka została zwolniona w całości od kosztów sądowych. W związku z powyższym zażalenie w tej części podlega odrzuceniu na podstawie art. 370 w związku z art. 373 oraz art. 397 § 2 k.p.c.

Zgodnie z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. sąd odrzuci pozew, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona. Przepisy procedury cywilnej nie nakładają na stronę obowiązku wskazania podstaw prawnych dochodzonych roszczeń, wystarczające jest samo określenie żądania oraz przytoczenie uzasadniających je okoliczności faktycznych. Jeżeli zatem powódka zarówno w niniejszej sprawie, jak i uprzednio wytoczonej przed Sądem Okręgowym w Gliwicach pod sygn. akt II C 229/13 zgłosiła to samo żądanie, zapłaty kwoty 94.000 zł i kierowała je przeciwko temu samemu pozwanemu, przytaczając te same okoliczności faktyczne (nabycie wierzytelności z tytułu nienależytego wykonania umowy o usługi remontowe), to oznacza, że w obu sprawach zachodzi tożsamość zarówno stron i przedmiotu postępowania. Wskazane wyżej elementy w sposób dostateczny pozwalają na określenie ram prawnych sporu. Skoro postępowanie o sygn. II C 229/13 Sądu Okręgowego w Gliwicach wszczęte zostało wcześniej, konieczne było odrzucenie pozwu w niniejszej sprawie z uwagi na stan sprawy w toku.

Z przedstawionych względów zażalenie w pozostałej części, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na mocy art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 99 k.p.c. zasądzając od powódki (jako strony przegrywającej) na rzecz pozwanego kwotę 2.717 zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego, na które złożyła się opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika 2.700 zł (§ 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – t.j. w Dz. U. 2013, poz. 490).